

دو گام برای تشخیص اراده خدا

«تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده
کامل خدا چیست»

(رومیان ۲:۱۲). گام اول

در رومیان ۱:۱۲-۲، پولس رسول دو شرط لازم برای کشف
اراده خدا را بر می‌شمارد. او در آیه ۲ می‌فرماید: «تا شما دریافت
کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست.» اما پیش از کلمه

همه فرزند راستین خدا مشتاقند که اراده خدا را برای زندگی
خود دریابند، زیرا می‌دانند که اگر در طرق خدا سلوک کنند، حتماً از
برکات و قدرت او برخوردار
خواهند شد.

«تا» چه نکته‌ای آمده است؟ در
آیه ۱، می‌خوانیم که پولس از
ایمانداران می‌خواهد که در پرتو
رحمت خدا، بدن خود را همچون
قربانی زنده به او تقدیم دارند.
این نخستین گام است: تا حاضر
نباشیم وجود خود را به‌طور کامل
تسلیم خدا کنیم، قادر نخواهیم
بود که اراده او را کشف کنیم. اما
طبع بشری ما حکم می‌کند که
ابتدا به دنبال درک اراده خدا
باشیم، سپس تصمیم بگیریم که
آیا می‌خواهیم مطیع آن بشویم یا

نه. به عبارت دیگر، می‌خواهیم خواسته خود را به خدا بگوییم و بعد
از او بخواهیم که نقشه ما را تقدیس کند. چند بار شده که آرزوهای
خود را با فریاد نزد خدا آورده‌ایم و از او خواسته‌ایم که آنها را برکت
دهد؟!

(بقیه در صفحه ۱۰)

تشخیص اراده خدا

بخش دوم

غیرکتاب مقدسی استفاده کنیم، فرمان سوم خدا را شکسته‌ایم که
می‌فرماید: «نام یهوه خدای خود را به باطل مبر، زیرا خداوند کسی
را که اسم او را به باطل برد، بی‌گناه نخواهد شمرد.» (خروج ۲۰:۷).
لذا بسیار مهم است که برای تشخیص اراده خدا، روشهای درست را
بیاموزیم و به کار ببریم.

سرسخن

دوستان گرامی،

این نامه کوتاه را با احساس شادی فراوان برای هر یک از شما خوانندگان عزیز می نویسم، زیرا هر شماره **شبان** فرصتی فراهم می آورد تا بگویم که چقدر شراکت شما در انجیل برایم گرانهاست. اکنون که این سطور را می نویسم، به بسیاری از شما فکر می کنم که در شرایطی بسیار سخت، وفادارانه مسیح را خدمت می کنید؛ به همین جهت، شما را به حضور تخت پدر می آورم و دعا می کنم که این شماره از **شبان** نیاز شما را به دلگرمی و تشویق به خدمت مسیح برآورده سازد. بسیاری از شما با نامه ها و ای میل هایتان من و سایر همکاران **شبان** را مورد تشویق قرار داده اید. بسیار خوشحالم به آگاهی تان برسانم که شمار خوانندگان **شبان** در حال افزایش است، و عده زیادی این مجله را از طریق اینترنت مطالعه می کنند (www.farsinet.com). به یاد داشته باشید که هر چه بیشتر به شباهت مسیح در آییم، خدمتتان برای مسیح مؤثرتر خواهد شد.

همچنین خوشحالم به اطلاعاتن برسانم که مؤسسه ICI و TALIM با همکاری یکدیگر سمیناری مخصوص شبانانی که در میان ایرانیان خدمت می کنند، برگزار خواهد کرد. هدف این سمینار، ایجاد فرصتی برای تفکر روحانی و تجدید قوا برای خادمین می باشد. موضوع کنفرانس این است: «رهبری به روش مسیح: پیاموزیم که رهبری خدمتگزار باشیم». تاریخ این سمینار، ۲۱ تا ۲۶ ژوئن (جون یا یونی) سال ۲۰۰۲، و محل آن، Boulder در Colorado آمریکا خواهد بود.

کتاب کوچکی نیز اخیراً نوشته ام در مورد موعظه بر اساس کتاب مقدس. اگر مایلید این کتابچه را دریافت دارید، با ای میل یا فاکس مجله تماس بگیرید. اگر بتوانید کمک مالی نیز به این مؤسسه بکنید، بسیار سپاسگزار خواهم شد. اما این کمک برای دریافت این کتابچه لازم نیست.

دعا می کنم که مطالب این شماره باعث برکت و تشویق شما بگردد.

تت استیوارت

سردبیر

مطالب این شماره:

- تشخیص اراده خدا (بخش ۲) ص ۱
- خدمت شبانی (بخش پنجم) ص ۳
- بیماریهای شبانی (بخش ۳) ص ۵
- خادم در مقام مدیر (بخش ۶) ص ۷
- طرح کلی برای تهیه موعظه ص ۱۱

مجله **شبان**

مدیر و سردبیر:

کشیش تت استیوارت

دفتر مجله:

TALIM MINISTRIES, Inc.
P.O. BOX 471736
Aurora, Colorado 80047-1736
U.S.A.

Tel: +1-303-873 66 11
Fax: +1-303-873 62 16
tatstewart@compuserve.com

شبانان و خادمینی که این مجله را دریافت می دارند، می توانند نام و نشانی سایر خادمینی را که این مجله به دستشان نمی رسد، به دفتر مجله بفرستند تا مجله برای ایشان نیز ارسال گردد.

وظایف شبان در کتاب مقدس

قدرت شنیدن

نوشته کشیش تیت استیو آرت

شنیدن تند باشیم و در گفتن کند. شاید این گفته سلیمان باعث شود که کمتر سخن بگوییم: «مرد احمق نیز چون خاموش باشد، او را حکیم می‌شمارند؛ و هر که لبهای خود را می‌بندد، فهیم است» (امثال ۱۷:۲۸). کاری بسیار عاقلانه است که انسان پیش از گشودن لب و مشورت دادن، گوش کند و گفته خود را بسنجد. در اینجا پنج دلیل در مورد فضیلت شنیدن ارائه می‌دهیم که به شما کمک خواهد کرد که شبان و مشاور بهتری شوید:

درک درست‌تر مشکل شخص

۱- شنیدن دقیق به گفته‌های طرف مقابل، کمک می‌کند تا مشکل واقعی او را درست درک کنید و در مورد آن بهتر قضاوت کنید. «خوشابه‌حال کسی که حکمت را پیدا کند، و شخصی که فطانت را تحصیل نماید» (امثال ۳:۱۳).

(بقیه در صفحه بعد)

متحمل شوید و بدین نوع، شریعت مسیح را به‌جا آرید» (غلاطیان ۶:۲). در این مقاله از مجموعه «وظایف شبان»، می‌خواهم شما را تشویق کنم تا هنر شنیدن به دردهای دیگران را در خود شکل بخشید. می‌خواهم ترغیبتان کنم که تبدیل به شخص امینی شوید که اشخاص گرانبار و خسته مایل باشند نزدش بیایند و در قلبشان را به رویش بگشایند و بدانند که شما شخصی قابل اعتماد و پراز شفقت و حکمت مسیح می‌باشید. همانطور که خودتان آرزو دارید که کسی به حرفهایتان گوش دهد، بسیاری نیز در اطرافتان هستند که آرزو دارند شما به حرفهایشان گوش دهید.

۵ دلیل برای شنیدن

برای آغاز، باید حاضر باشیم که صمیمانه به گفته دیگران گوش فرا دهیم. یعقوب رسول ترغیبمان می‌کند که در

«بنابراین، ای برادران عزیز من، هر کس در شنیدن تند و در گفتن آهسته، و در خشم سست باشد» (یعقوب ۱:۱۹).

زیبایی شنیدن

چقدر تسلی‌بخش است که شخص بداند که کسی هست که حاضر است به مشکلاتش گوش دهد. در زندگی من، بارها پیش آمده که نیاز داشته‌ام مشکلاتم را با کسی در میان بگذارم، اما افکار متعددی مرا از این کار باز داشته است. اغلب احساس کرده‌ام که اگر مسائل را مطرح کنم، ممکن است شخص مقابل مرا به دیده تحقیر نگاه کند یا به ایمانم شک کند؛ یا شاید هم مرا درک نکند و در دلش به من بخندد. اما در قلبم می‌دانستم که طبق کتاب مقدس، کار درستی است که مشکلاتم را با شخص معتمدی در میان بگذارم. پولس رسول می‌فرماید: «بارهای سنگین یکدیگر را

(دنباله صفحه قبل)

نشان دادن توجهتان به شخص

۲- وقتی به مشکلات طرف مقابل به دقت گوش می‌دهید، به آنان نشان می‌دهید که برایشان اهمیت قائل هستید و واقعاً مایلید که موقعیتشان را درک کنید. «پس یکدیگر را بپذیرید چنانکه مسیح نیز ما را پذیرفت برای جلال خدا» (رومیان ۷:۱۵).

ایجاد پیوند

۳- صرف وقت برای شنیدن به سخنان شخص مقابل، میان شما و او پیوندی از اعتماد و محبت به وجود می‌آورد و او را برای پذیرش راهنمایی‌تان مشتاق می‌سازد. «دوست خالص در همه اوقات محبت می‌نماید، و برادر به جهت تنگی مولود شده است» (امثال ۱۷:۱۷). به همین جهت است که مشورت دادن به اشخاص جنس مخالف کاری قابل توصیه نیست چرا که مطرح کردن مسائل عمیق زندگی موجب صمیمیت می‌شود. و صمیمیت میان دو جنس مخالف می‌تواند نهایتاً باعث لغزش گردد. وقتی شخصی در قلب خود را به روی ما می‌گشاید، در واقع به ما اعتماد می‌کند؛ ما باید مراقب باشیم که با این اعتماد به گونه‌ای خدایسندانه رفتار کنیم.

کمک به آرامش شخص

۴- شنیدن به سخنان شخصی دیگر می‌تواند باری را از دوشش بر دارد و

تنشهای عصبی او را برطرف سازد و خشمهای فرو خورده را از میان بردارد. بسیاری از اوقات، انسان با تخلیه بارهای خود نزد کسی دیگر، احساس راحتی بیشتری می‌نماید. دانستن همین امر کمک می‌کند تا مایل شویم بیشتر به حرفهای مردم گوش دهیم. آنگاه به ما خواهند گفت که با مطرح کردن مشکلاتشان، چقدر احساس سبکی کرده‌اند.

در اینجا باید هشدار بدیم. خیلی‌ها مایلند غیبت کنند و حرمت دیگران را ضایع سازند. گوش خود را به روی غیبت ببندید و از طرف مقابل بخواهید که نزد شما علیه دیگران حرف نزند. خود را از چنین گناهی دور نگه دارید و شخص مقابل را تشویق کنید که به مسائل و مشکلات خودش بپردازد و در مورد دیگران بدگویی نکند.

شخص مشکل خود را درک می‌کند

۵- شنیدن فایده مهمی دیگری نیز دارد: شخص گوینده می‌تواند مشکل خود را در قالب کلمات بیان کند؛ به این شکل، او می‌تواند احساسات و مشکل واقعی خود را روشنتر ببیند. بسیاری از اوقات، مردم دچار احساسات متلاطم و جراحات بسیارند، بدون اینکه بدانند چرا دچار چنین حالتی شده‌اند. وقتی شروع می‌کنند به بیان وضعیت و احساس خود، اغلب خودشان راه مواجهه با آن را پیدا می‌کنند. «همانطور که آهن، آهن را می‌تراشد، دوست نیز شخصیت دوستش را اصلاح می‌کند» (امثال ۱۷:۲۷، ترجمه تفسیری). به عنوان مثال،

یک روز شبانی از من مشورت خواست و گفت که برنامه‌هایش از کنترلش خارج شده است؛ برای همین، از دست همه عصبانی است زیرا فکر می‌کند که ایشان برنامه خودشان را بر او تحمیل می‌کنند و وقتش را می‌گیرند. از او پرسیدم که آیا برنامه روزانه‌اش را در تقویم می‌نویسد و کارهایی را که باید انجام دهد، یادداشت می‌کند؟ این پیشنهاد به نظرش جالب آمد. از او خواستم که یک ساعت وقت صرف کند و فهرست کاملی از کارهایی که باید انجام دهد، تهیه کند. وقتی همه کارهایش را نوشت و وظایفش را طبقه‌بندی کرد، احساس آرامش کامل کرد. او با بیان کردن مشکلش در قالب کلمات، پی برد که باید افکارش را تحت نظم در آورد؛ به این شکل، او از آرامش برخوردار شد.

چرا مردم مشکلاتشان را به شما نمی‌گویند

حال ممکن است از خود بپرسید که چرا دیگران مشکلات خود را با شما در میان نمی‌گذارند. شاید این را ندانید که حالات و حرکات شما به دیگران می‌فهماند که آیا آغوشتان به روی ایشان باز است یا نه. اگر واقعاً مایلید شبانی مؤثر باشید، لازم دارید که خود را در آینه کتابمقدس نگاه کنید و ببینید که آیا چیزی در شما هست که دیگران را پس می‌زند. طی سالهای طولانی خدمت، به تجربه آموخته‌ام که خصوصیات زیر در شبان، مانعی است بر سر راه این که او یک مشاور خوب نیز باشد. (بقیه ص ۹)

پرکاری تیروئیدی !!!

نوشته کشیش نینوس مقدس‌نیا

انجام دهید. فکر می‌کنید بدون شما، کلیسا کاملاً عاطل و باطل است. این حالت ممکن است به نوعی غرور ناخودآگاه هم منتهی شود.

۲- به دیگران اعتماد ندارید و نمی‌توانید کاری را به آنان بسپارید. اگر هم ناچار شدید که بگذارید همکار شما یا یکی از اعضای هیأت رهبران کلیسا، کاری انجام دهد، مرتباً بر کارش نظارت می‌کنید چون فکر می‌کنید که حتماً از پس آن کار بر نخواهد آمد و در نهایت، خودتان باید کار را به آخر برسانید.

۳- تنهایی تان تشدید شده است. همه شبانان به نوعی تنها هستند، اما شبانان پُرکار، بر خلاف انتظار، تنها تر می‌شوند، چرا که کسی جرأت نزدیک شدن به آنان را به خود نمی‌دهد؛ چون خودشان نمی‌خواهند کسی به آنان کمک کند.

جوانان هم سر از کلیسای دیگری درآورده. در این شرایط، شبان می‌خواهد ثابت کند که آب از آب تکان نخورده و او می‌تواند کلیسا را همچنان سر پا نگاه دارد و یک‌تنه کار همه را انجام دهد. حتی اگر لازم باشد، به جای نوازنده موسیقی در کلیسا ارگ می‌نوازد، و به جای سرایدار، حیاط را هم جارو می‌کشد. بدین ترتیب، از طرفی خوشحال است که علیرغم همه مشکلات موجود، کار کلیسا تعطیل نشده، و از طرفی هم ته دل به خود می‌بالد که هر کاری را فقط او می‌تواند به نحو احسن انجام دهد. اما آیا این روش سالمی است، یا از نوعی بیماری خاص شبانان خبر می‌دهد؟

نشانه‌های بیماری

۱- دچار نوعی وسواس و حالتی هستید که می‌خواهید هر کاری را خودتان

شما هم حتماً بیمارانی را دیده‌اید که از پُرکاری غده تیروئیدشان رنج می‌برند. بیماری از اردهنده‌ای است و معمولاً شخص را دچار لاغری مفرط می‌کند. هر پُرکاری، مفید نیست و گاهی مضر هم هست. مردم اغلب، اشخاص پُرکار را ستایش می‌کنند، اما گاهی هم از آنها ایراد می‌گیرند که چرا می‌خواهند همه کارها را به دست خودشان بگیرند و به دیگران فرصت نمی‌دهند.

شبانان پرکار

گاهی همین بیماری، گریبانگیر شبانان کلیساها هم می‌شود. شاید تقصیری هم نداشته باشند و شرایط زمانه مجبورشان کرده که هر کاری را به عهده بگیرند. کمک شبان یا واعظ کلیسا همراه با خانواده به شهر یا کشور دیگری نقل مکان کرده؛ مدیر کانون شادی قهر کرده؛ و مسؤول

(دنباله صفحه قبل)

آبی برایتان بیاورد؛ حتی اگر از شدت سرفه (بالای منبر و به هنگام موعظه) بنفش هم شده باشید!

۴- گاهی حتی روش خدا را هم نمی‌پسندید و پیش خود فکر می‌کنید اگر جای او بودید، شاید کلیسا و جهان را بهتر اداره می‌کردید!

راه درمان

سوم) همه چیز را به خدا بسپارید و آرام باشید. کلیسا از آن خداست، لازم نیست شما زیاد حرص و جوش بخورید و این طرف و آن طرف بدوید. خدا قرنهایست که با همه بی‌کفایتی‌های انسانها و خطرات زمانه، کلیسایش را حفظ کرده و به پیش برده، از این به بعد هم چنین خواهد کرد؛ نگران و عصبی نباشید.

چهارم) مریم و مرتارا به یاد دارید؟ مسیح، کار مریم را که پیش پایش نشسته و به حرفش گوش می‌داد، تأیید نمود، نه روش مرتارا که مرتب این طرف و آن طرف می‌دوید (لوقا ۱۰: ۳۸-۴۲). پیش پای مسیح بنشینید و آرامی بیابید. «نصیب خوب» همین است.

خلاصه اینکه

خداوند ترجیح می‌دهد که با او کار کنید، تا برای او! بی‌خود مضطرب نباشید و به آب و آتش نزنید؛ چرا که «اگر خداوند خانه را بنا نکند، بنیانش زحمت بی‌فایده می‌کشند. اگر خداوند شهر را پاسبانی نکند، پاسبانان بی‌فایده پاسبانی می‌کنند» (مزمور ۱: ۱۲۷).

برای درمان این بیماری، کمی به درد سر خواهید افتاد، چون در واقع تا سرتان به سنگ نخورد، به خود نخواهید آمد. باید به این حقیقت پی ببرید که شما «سوپرمن» نیستید و قرار نیست (و نباید) همه کارها در کلیسا را یک‌تنه خودتان انجام بدهید.

اول) برگردید به همان جایی که بودید. ببینید در اوایل خدمت چه می‌کردید، همان را انجام دهید. سعی کنید همه مسؤولیت‌های اضافی را که به مرور زمان بر خود انباشته‌اید، کم‌کم و حکیمانه کنار بگذارید. اگر به خودتان رحم نمی‌کنید، به خانواده (و به کلیسایتان) رحم کنید!

دوم) در جستجوی اشخاص روحانی و لایق در کلیسای خود باشید. در معیارهای انتخاب خود، زیاد هم سختگیر نباشید. زمانی شما هم در همین حد (شاید هم کمتر) بوده‌اید و کسی بالاتر از شما، به شما اعتماد کرده و خدمات کوچک در کلیسا را به شما

عواقب خطرناک این بیماری

با این همه پُرکاری تیروئیدی، بالاخره بلایی سر خودتان می‌آورد! هر چقدر هم فکر کنید که این دوندگی در توانتان هست، در نهایت متوجه خواهید شد که اینطور هم نیست. از چهل سالگی که گذشتید، اثر سوء فشار بیش از حد بر خود را به چشم خود خواهید دید. فشار روحی زیاد، بر جسمتان هم تأثیر خواهد گذاشت. آن وقت است که نتیجه آزمایش خونتان، تری‌گلیسیرید و کلسترول بالا و قند و فشار خون غیر قابل کنترل را نشان خواهد داد.

این بیماری، بر کلیسا هم تأثیر مثبتی ندارد. بتدریج اعضا عادت می‌کنند که شبان باید همه کار را انجام دهد و آنها هم باید بایستند (یا بنشینند) و تماشا کنند! مطمئن باشید هیچ کدامشان به شما نخواهد گفت: «دستان درد نکند»؛ و همه همچنان ایرادگیر خواهند بود! هیچ کس هم دیگر داوطلب نخواهد شد که لیوان

خادم در مقام مدیر

بخش ششم و آخر: کنترل (نظارت) و ارزیابی نوشته آرمان رشدی

مشخص کردن معایب و نواقص

به هنگام نظارت و ارزیابی کارها، چه به صورت کلی و چه به صورت انفرادی، معایب کار مشخص می‌شود. این معایب ممکن است در نحوه کار کارکنان باشد، یا در هدفی که تعیین شده، یا در برنامه‌هایی که به منظور دستیابی به هدف طرح شده‌اند. با کنترل و ارزیابی کار، این معایب نمایان می‌شوند و مدیر می‌تواند در جهت رفع و اصلاح آنها اقدام نماید.

پیشرفت می‌کند. به عبارت دیگر، او باید نتیجه کار انجام شده را با هدفی که تعیین شده، بسنجد؛ باید بداند کارها در مسیر رسیدن به هدف تا چه اندازه پیشرفت کرده‌اند. اگر هدف را نقطه ۱۰۰ فرض کنیم، و نقطه آغاز کار را نقطه صفر، مدیر باید بداند که مثلاً بعد از گذشت یک ماه از آغاز کار تا چه نقطه‌ای پیشرفت کرده؛ آیا تا نقطه ۲۰ یا ۵۰ یا ۸۰؟ در اینجا باز اهمیت تعیین هدف مشخص می‌شود. اگر هدفی تعیین نکرده باشیم، هیچگاه در نخواهیم یافت که آیا کار به سمت نیل به هدف پیشرفت کرده است یا نه.

در شماره‌های گذشته، بیان کردیم که هر شبانی که با تعدادی عضو سر و کار داشته باشد، خواه ناخواه درگیر امور مدیریت می‌گردد. دیدیم که عناصر مدیریت عبارتند از: تعیین هدف؛ برنامه‌ریزی؛ سازماندهی؛ رهبری؛ کنترل و نظارت. در مقاله پیشین در خصوص رهبری بحث کردیم. در این مقاله، به موضوع کنترل و نظارت و ارزیابی خواهیم پرداخت.

نظارت و ارزیابی چیست

نظارت و ارزیابی در امور روحانی

طبعاً کارها و خدمات روحانی مانند کارهای اداری یا بازرگانی قابل اندازه‌گیری و سنجش فیزیکی نیست. با اینحال، عواملی هست که شبان و خادم را قادر می‌سازد که میزان پیشرفت و موفقیت خود را در خدمات روحانی مورد سنجش و ارزیابی قرار دهد.

ارزیابی کار شبان

شبان چگونه می‌تواند پیشرفت کار خود را کنترل و ارزیابی کند؟ گرچه ارزیابی امور روحانی با شاخص‌هایی نظیر افزایش درآمد یا (بقیه در صفحه بعد)

ارزیابی نتیجه کار کارکنان

نظارت و ارزیابی فقط به منظور سنجش میزان پیشرفت کلی کار نمی‌باشد؛ نظارت و کنترل باید بر روی نحوه و نتیجه کار هر یک از کارکنان نیز صورت پذیرد. همانطور که در شماره‌های گذشته توضیح دادیم، به هنگام تقسیم کار به اجزای کوچکتر، هر جزء کار را می‌توان به یک نفر سپرد. مدیر مدبر باید با محبت و ملاحظت کار هر فرد را کنترل و ارزیابی کند تا دریابد که آیا کار به نحو مطلوب و در مسیر نیل به هدف انجام می‌پذیرد یا نه.

سنجش میزان پیشرفت

مدیری را در نظر بگیرید (شبان یا خادم کلیسا) که اهدافی را برای کلیسای خود تعیین کرده است. برای نیل به این اهداف، برنامه‌های لازم را تهیه دیده، و برای اجرا و تحقق آنها سازمان و تشکیلات مناسبی نیز ترتیب داده است. مسئولین مختلف نیز هر یک در مسؤولیت خود مشغول کار شده‌اند. او فعالیت‌های ایشان را با موفقیت رهبری می‌کند. اما وظیفه مدیر به همین جا ختم نمی‌شود. او باید اطمینان حاصل کند که کارها به نحو مطلوب، مطابق با هدف و برنامه تعیین شده

(دنباله صفحه قبل)

پیشرفت امور ساختمانی قابل سنجش نیست، اما عوامل و شاخص‌های دیگری برای این امر وجود دارد که ذیلاً به شرح مختصر بعضی از آنها می‌پردازیم.

● میزان رشد روحانی و وفاداری اعضای کلیسا؛ شبان با ارزیابی میزان رشد روحانی و وفاداری اعضای کلیسا به مسیح و کلام او و کلیسایش، می‌تواند پیشرفت و موفقیت کار خود را ارزیابی کند. این یک شاخص مهم در ارزیابی خدمتی است که شبان انجام می‌دهد.

● میزان شرکت اعضا در جلسات تعلیمی و دعا؛ اعضای کلیسا ممکن است در جلسات عمومی و پرستشی کلیسا شرکت فعال داشته باشند. این امر می‌تواند دلایل و انگیزه‌هایی به جز دلایل روحانی داشته باشد؛ مثلاً بعضی ممکن است به دلایل اجتماعی، یا به اصطلاح برای «مشارکت» در جلسات کلیسا شرکت کنند. اما فقط آن دسته از اعضای کلیسا در جلسات تعلیمی و دعا شرکت می‌کنند که خود را عمیقاً وقف مسیح و کلام او کرده باشند. لذا تعداد شرکت‌کنندگان در جلسات تعلیمی و دعا شاخص مهمی در موفقیت کار شبان کلیسا می‌باشد. اگر این تعداد زیاد نباشد، شبان باید در شیوه کار خود یا نهایتاً در رابطه خود با خدا تجدید نظر کند.

● کیفیت شهادت‌ها؛ شبان باید دقت کند که تعمیدگیرندگان و نیز اعضای کلیسا چه شهادتی در باره کار خدا در زندگی خودشان می‌دهند. اگر تعمیدگیرنده‌ای به هنگام مراسم تعمید، فقط و فقط در باره برکات و مواهبی که از خدا دریافت کرده، یا شفاهایی که یافته

صحبت کند، این امر شاید نشانه این باشد که این شخص بیشتر جذب «برکات» شده تا وجود خود مسیح. شبان باید نسبت به این امر بسیار هشیار و حساس باشد. یا اگر اعضای کلیسا فقط در باره شفاه و برکات شهادت دهند، یا حتی در باره صرفاً مکاشفات صحبت کنند، این نیز شاخصی است از چگونگی رشد روحانی‌شان. شهادت اصیل باید علاوه بر این امور، به شناخت عمیق‌تر مسیح و اراده او، و نیز پی بردن به گناهان و ضعف‌های شخصی اشاره داشته باشد.

● اشتیاق اعضا به بشارت دادن؛ بشارت دادن یکی از شاخص‌های مهم رشد روحانی و میزان سرسپردگی و وقف ایمانداران به خداست. اگر اعضای کلیسا مشتاق بشارت دادن باشند، شبان می‌تواند بداند که در تشویق اعضا به رشد روحانی موفق بوده است.

● افزایش تعداد اعضای کلیسا؛ روی این شاخص نمی‌توان چندان حساب کرد، زیرا در یک شهر یا منطقه ممکن است تعداد اعضا به دلایلی به غیر از بشارت یا بیداری روحانی افزایش یابد (مثلاً فشارهای اجتماعی)؛ یا در شهر یا منطقه‌ای دیگر به خاطر سختدلی مردم، تعداد اعضا افزایشی نداشته باشد.

ارزیابی کار همکاران

شبان علاوه بر ارزیابی کار خود، باید به ارزیابی کار همکاران خود نیز بپردازد. او باید به طور مرتب با تک تک ایشان ملاقات انفرادی داشته باشد تا هم از کیفیت رابطه‌شان با خدا و هم از میزان پیشرفت خدمتشان اطمینان حاصل کند. شبان نباید فراموش کند که همکارانش نیز به شبانی نیاز دارند،

همانطور که به جاست که خودش نیز تحت نظر شبانی با سابقه تر باشد.

چند توصیه سودمند

آچار و پیچ‌گوشتی مدیریت

به کار انداختن فکر

مهم‌ترین ابزار مدیران، به کار انداختن فکر است. با این کار، می‌توان نوآوری و خلاقیت داشت؛ می‌توان بهترین روش انجام کارها را یافت؛ و می‌توان در جهت انجام بهتر کارها، تغییرات لازم را به وجود آورد.

نظم و ترتیب

در باره نظم و ترتیب شخص مدیر هر چه بگوییم، کم گفته‌ایم. مدیر موفق کسی است که در امور شخصی و خانوادگی و شغلی منظم و مرتب باشد. بدون این، می‌توان با اطمینان گفت که اشکالاتی در کارش به وجود خواهد آمد.

کاغذ و قلم

مدیر خوب در روزگار مدرن، باید همیشه قلم و کاغذ برای یادداشت به همراه داشته باشد. او باید کارهای انجام شده و نیز برنامه‌های آتی خود را یادداشت کند. او باید عادت کند که اهداف و برنامه‌های خود را یادداشت کند.

در خاتمه، امیدواریم که مطالعه این مجموعه مقالات باعث شده باشد که افق جدیدی در امر موفقیت در خدمت به روی خادمین گرامی گشوده شده باشد. ■

(دنباله صفحه ۴)

پرحرفی

۱- پرحرفی! بعضی از ما از سکوت می ترسیم؛ فکر می کنیم که خدا ما را خوانده است تا هر نوع سکوت را با سخنانمان پرحرفی کنیم. با این کار، انگار که کنترل اوضاع را در دست می گیریم. وقتی به دیگران اجازه می دهیم حرف بزنند، نمی توانیم مطمئن باشیم که چه خواهند گفت. اما اگر خودتان تمام وقت حرف بزنید، می توانید مطمئن باشید که دیگران حرف زیادی برای گفتن نخواهند داشت.

حواس پرتی

۲- پرت بودن حواس! بعضی از ما در ایجاد تمرکز فکری مشکل داریم و نمی توانیم به سخنان طرف مقابل خود توجه دقیق داشته باشیم. حواسمان دائماً متوجه امور اطرافمان می شود و نمی توانیم نگاه خود را متمرکز بر شخص مقابل خود بکنیم. این حالت به طرف مقابل ما می فهماند که ما چندان مایل به شنیدن حرفهایش نیستیم و گفته هایش برای ما مهم نیست.

قضاوت سریع

۳- قضاوت سریع در پاسخمان. بعضی از ما برای هر چه که می شنویم، یک «مینی موعظه» آماده داریم. گویی نوار ضبط هستیم و برای هر موقعیتی، پاسخی از پیش ضبط شده داریم. مثلاً کسی به ما می گوید که نگران از دست دادن شغلش است؛ فوراً می گویم که باید دعا کند و بیشتر به خدا توکل کند. یا شخص دیگری می گوید که از دست همسرش عصبانی است. فوراً

می گویم که این حالت نادرست است و باید او را ببخشد. ما کاری به حرف او نداریم؛ فقط موعظه می کنیم. چنین پاسخهایی دیگران را از ما می راند و فرصت مشورت دادن را از ما می گیرد.

کوچک شمردن مشکلات مردم

۴- کوچک شمردن مشکلات دیگران. بعضی از مشاوران عادت دارند به نوعی مشکلات دیگران را ساده و سبک جلوه دهند. می گویند: «بله، من هم که تازه ایمان آورده بودم، چنین مشکلاتی داشتم!» یا می گویند: «این که مسأله مهمی نیست؛ بیا و ببین من در زندگی چه ها کشیده ام!» وقتی مسائل دیگران را سبک می گیریم، مثل این است که به ایشان می گویم که کلید حل معما دست ماست. اما فراموش نکنیم که مشکل شخص هر چقدر هم کوچک باشد، برای خودش مهم می باشد. اگر می خواهید مشاور خوبی باشید، مسائل و مشکلات دیگران را سبک و کوچک نشمارید.

تشخیص مشکل افراد از گفته خودشان

و بالاخره، به هنگام شنیدن باید بدانیم به دنبال چه چیزی باشیم. هدف ما از شنیدن این است که کلام خدا را به درستی و به گونه ای مؤثر به زندگی افراد اطلاق دهیم. باید مانند پزشک حادثی باشیم که وقت لازم را برای معاینه بیمار خود صرف می کند و بعد، تشخیصی درست می دهد. ما نیز باید به دنبال دریچه ای در زندگی افراد باشیم تا از طریق آن، نور خدا را به داخل آن هدایت

کنیم. لذا باید به گفته افراد به خوبی گوش دهیم تا کشف کنیم که شیطان در کدام قسمت ها جای پای خود باز کرده و مانع اصلاحش شده است. ذیلاً چند جمله را که مردم معمولاً به کار می برند، ذکر می کنم تا وقتی آن را از زبان ایشان می شنوید، بتوانید تشخیص دهید که شخص در کدام قسمت دچار مشکل می باشد.

- گفته شخص: «نمی توانم!» منظور او: مایل نیستم اقدامی بکنم.
- گفته: «هر کاری از دستم بر می آید، کرده ام.» منظور: «مایل نیستم کاری را که خدا می خواهد انجام دهم.»
- گفته: «تقصیر را به گردن من نیندازید.» منظور: «مایل نیستم مسؤولیت قبول کنم.»
- گفته: «من همینم که هستم.» منظور: «مایل نیستم تغییری را که خدا می خواهد، در زندگی ام به وجود آورم.»
- گفته: «در این مورد آرامش دارم.» منظور: «می دانم که کلام خدا این کار را تأیید نمی کند، اما من خودم آرامش دارم.»
اینها فقط نمونه هایی از جملاتی است که به هنگام مشاوره خواهید شنید. پس ملاحظه می کنید که شنیدن چقدر مهم است. بنابراین، دعا کنید که خدا شما را تبدیل به شنونده خوبی بسازد تا بتوانید حقیقت را با محبت به دیگران بگویید و باعث آزادی شان شوید. وقتی ایشان احساس کنند که شما صادقانه مایل به شنیدن سخنانشان و ارائه حکمت الهی هستید، بی گمان باعث برکت دوستان و کلیسایان خواهد شد. ■

(دنباله ص ۱)

می‌گویند روزی جوانی از شبانش وقت گرفت تا در باره آینده‌اش با او گفتگو کند. او برنامه ده‌ساله‌ای را که برای زندگی خودش طرح کرده بود به شبان نشان داد و برای اینکه نشان دهد چقدر فرد روحانی است، از شبانش خواست که برای برنامه‌هایش دعا کند. شبان نگاهی به برنامه‌ها انداخت و گفت که بسیار خوب است، اما او فکر بهتری دارد. سپس از کشوی میزش کاغذ سفیدی در آورد و به جوان داد و گفت: «فکر می‌کنم خدا خیلی خوشحال‌تر بشود که تو این کاغذ سفید را امضا کنی و آن را به خدا بدهی تا او آن را با برنامه‌های خودش پر کند!» قیافه جوان در هم رفت و حاضر نشد این کار را انجام دهد. منظور پولس نیز همین بود. برای تشخیص اراده خدا، نخست باید برگه خالی زندگی خود را امضا کنیم و به او تقدیم داریم.

گام دوم

گام دومی که در این آیات در مورد درک اراده خدا ذکر شده، این است که باید پیام‌های به روش کتابمقدس فکر کنیم. در آیه ۲، پولس فرموده: «به تازگی ذهن خود، صورت خود را تبدیل دهید.» باید به زندگی از دریچه مکاشفه خدا نگاه کنید. در مزمو ۹:۳۶ می‌خوانیم: «زیرا که نزد تو چشمه

حیات است و در نور تو نور را خواهیم دید.» طبق کتابمقدس، پیش از آنکه اراده خدا را برای زندگی خود کشف کنیم، چه چیزی باید در باره اراده خدا بدانیم؟ کتابمقدس به سه طریق مشخص در باره اراده خدا سخن می‌گوید. می‌فرماید که خدا (۱) اراده‌ای متعال دارد (افسیان ۱:۱۱)؛ (۲) اراده‌ای اخلاقی دارد (اول تسالونیکیان ۴:۳)؛ و (۳) اراده‌ای برای تک تک فرزندان خود دارد (مزمو ۸:۱۳۸). برای تشخیص اراده خدا برای زندگی خود، باید این تعلیم کتابمقدس را درک کنیم.

توجه به اراده غایی خدا

اراده متعال خدا به روشنی در افسسیان ۱:۱۱ و ۱۲ تشریح شده است؛ می‌فرماید: «ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم بر حسب قصد او که همه چیزها را موافق رأی اراده خود می‌کند تا از ما که اول امیدوار به مسیح می‌بودیم، جلال او ستوده شود.» نخستین نکته‌ای که باید درک کرد، این است که خدا برای هر کاری که انجام می‌دهد، نقشه و برنامه‌ای دارد. هر چه این اراده را بهتر درک کنیم، بهتر انجامش خواهیم داد. در این مقاله فرصت آن نیست که نقشه جامع کتابمقدس را مورد بررسی قرار دهیم، اما دست‌کم می‌توانیم

بگویم که نقشه نجات خدا این است که هر آنچه که در باغ عدن از دست رفته بود، اعاده نماید و ملکوت خود را در جهان برقرار سازد. خواست او این است که جلال خود را به تمامی ملل بشناساند. اگر می‌خواهید اراده خدا را بدانید، سعی کنید او را بهتر بشناسید و به آنچه در قلب اوست پی ببرید. بهترین راه برای نیل به این مقصود، این است که کتابمقدس را با پشتکار و دقت مطالعه کنید.

اراده خدا حتماً اجرا خواهد شد

اراده خدا پیروز است

حقیقت مهم دیگر این است که اراده و هدف خدا همیشه به موقع اجرا در خواهد آمد. اشعیا با قدرت می‌فرماید: «اراده من برقرار خواهد ماند و تمامی مسرت خویش را به جا خواهم آورد.» سپس کمی دورتر می‌نویسد: «من گفتم و البته به جا خواهم آورد؛ و تقدیر نمودم و البته به وقوع خواهد رسانید» (اشعیا ۴۶:۱۰ و ۱۱). کسی نمی‌تواند با اراده خدا مقاومت کند؛ او آنچه را که مقدر فرموده است، عملی خواهد ساخت. «حکمتی نیست و نه فطانتی و نه مشورتی که به ضد خداوند (بقیه در صفحه ۱۲)

طرح کلی برای تهیه موعظه

از ت استیوارت

تسلی مسیح برای نگرانیهای زندگی

متی ۱۹:۶-۳۴

۱- مقدمه

نگرانی و تشویش یکی از رایج ترین احساساتی است که گریبانگیر انسان می‌گردد. چنین احساسی انسان را به سوی مشروبات الکلی، مواد مخدر، و مطب پزشکان سوق می‌دهد.

نگرانی از آینده آرامش زمان حال را بر هم می‌زند. این نگرانی در آغاز همچون جوی باریکی است که از میان ذهن ما می‌گذرد. اما اگر جلو آن گرفته نشود، تبدیل به نهری خواهد شد که تمام افکارمان را در خود فرو خواهد برد؛ و جسم و روحمان را رنجور خواهد ساخت. طبق یکی از تحقیقات، نیمی از کسانی که در بیمارستانها بستری هستند، در نتیجه تشویش و نگرانی و استرس کارشان به آنجا کشیده شده است.

دو نوع نگرانی را می‌توان تشخیص داد:

- ۱- نگرانی خاص: این نوع نگرانی در اثر مسائلی ایجاد می‌شود که در زندگی انسان پیش می‌آید.
 - ۲- نگرانی بی‌علت: این نوع نگرانی در اثر هیچ عامل بیرونی پدید نمی‌آید و علت مشخصی ندارد.
- علت نگرانی شما هر چه باشد، عیسی مسیح می‌تواند شما را تسلی و آرامی ببخشد. در انجیل متی فصل ششم، می‌خوانیم که چگونه می‌توانیم این تسلی را تجربه کنیم.

۲- تعلیم مسیح در باره نگرانی

● نگرانی گناه است (۲۵:۶). نگرانی یعنی تقبل مسؤلیتی که خدا هیچگاه نخواست ما بر عهده بگیریم.

● عدم اعتماد به خدا گناه است

● این گناه باعث ویرانی بدن ما، یعنی معبد خدا می‌گردد

● نگرانی بی‌نتیجه است (۲۷:۶؛ امثال ۱۲:۲۵)

● نگرانی به معنی بی‌ایمانی است (۳۰:۶)

۳- راه حل مسیح برای نگرانی (۳۳:۶-۳۴)

● مسیح و ملکوتش را در رأس امور زندگی تان قرار دهید

«لیکن اول ملکوت خدا و عدالت او را بطلبید»

● خدمت به مسیح شدیدترین اشتیاقاتان باشد

● راه حل مسیح را بپذیرید

«پس در اندیشه فردا مباشید، زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد.

بدی امروز برای امروز کافی است»

امروز هر کاری از دستتان بر می‌آید بکنید و فردا را به دست او

بسپارید.

۴- پیروزی مسیح بر نگرانی

● نگرانی خود را به او واگذارید (اول پطرس ۵:۷)

● نگرانی خود را به حضور او بیاورید (فیلیپیان ۴:۶-۷)

ویدئوی سرودهای پرستشی

مؤسسه صوتی-تصویری پترا اخیراً یک

نوار ویدئویی شامل سرودهای پرستشی به

زبان فارسی تهیه کرده است. جهت سفارش این

نوار ویدئویی می‌توانید با نشانی‌های زیر

تماس حاصل بفرمایید:

مایلید در زمینه نحوه کمک به این خدمت

حیاتی اطلاعاتی کسب کنید، با نشانی ای میل

راديو ندای مسیح (info@rvoc.org) تماس

حاصل بفرمایید.

راديو ندای مسیح

راديو ندای مسیح مدت ۳۰ سال است که

برنامه‌هایی به زبان فارسی در مورد مسیح و

مسیحیت تهیه و پخش می‌نماید. بسیاری از

شبانان در امر تهیه برنامه با این راديو

همکاری کرده‌اند و باعث برکت میلیونها نفر

شده‌اند. خادمین دیگری نیز در امر پاسخگویی

به نامه‌های خوانندگان شراکت داشته‌اند. اگر

(دنباله ص ۱۰)

به کار آید» (امثال ۲۱:۳۰). انسان برنامه‌هایی طرح می‌کند، اما خداست که آنها را عملی می‌سازد: «دل انسان در طریقتش تفکر می‌کند، اما خداوند قدم‌هایش را استوار می‌سازد» (امثال ۹:۱۶). این حقیقت باعث دلگرمی انسان است. دنیایی که در آن زندگی می‌کنیم، به‌طور اتفاقی یا به‌دست انسانهای شریر اداره نمی‌شود؛ ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که در آن اراده خدا همیشه پیروز می‌شود. یوسف پسر یعقوب وقتی که در دربار فرعون با برادرانش سخن می‌گفت، این حقیقت را به‌گونه‌ای زیبا بیان کرد: «شما در باره من بد اندیشید، لیکن خدا از آن قصد نیکی کرد، تا کاری کند که قوم کثیری را احیا نماید، چنانکه امروز شده است» (پیدایش ۵۰:۲۰). خدا همیشه از مشکلات استفاده می‌کند تا هدف و ملکوتش را به جلو ببرد.

حتی علی‌رغم شرارت این دنیا

خدا اجازه می‌دهد که بدی وجود داشته باشد و به انسان آزادی می‌دهد تا علیه او تصمیمات طغیان‌گرانه بگیرد، اما او از تمامی اینها استفاده می‌کند تا هدف غایی خود را جامعه عمل ببوشاند. پولس این نکته را اینچنین بیان می‌دارد: «می‌دانیم که

به‌جهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و به‌حسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت ایشان با هم در کار می‌باشند» (رومیان ۸:۲۸). کتاب مقدس می‌فرماید که خدا همه چیز را برای ما مکشوف نساخته است: «چیزهای مخفی از آن یهوه خدای ماست، و اما چیزهای مکشوف تا به ابد از آن ما و فرزندان ماست، تا جمیع کلمات این شریعت را به‌عمل آوریم» (تثنیه ۲۹:۲۹). بکوشید تا آنجا که می‌توانید اراده متعال خدا را کشف کنید؛ در مورد اموری که درک نمی‌کنید، به خدا توکل کنید چرا که او همه چیز را در دست خود دارد و وعده داده که ما را در مسیح پیروزی زیاده عطا فرماید. به‌هنگام تصمیم‌گیریها، بدانید که خدا می‌تواند «در» تصمیمات شما، «از طریق» تصمیمات شما، و «با وجود» تصمیمات شما عمل کند تا اراده خود را تحقق بخشد. تاریخ حقیقتاً داستانی است الهی! ژان کالون چه زیبا گفته است که «خدا فقط به تاریخ چشم ندوخته، بلکه دستش نیز در آن عمل می‌کند.»

تسلیم اراده خدا شویم

به بیانی عملی‌تر، می‌توانیم بگوییم که

ما در تصمیم‌گیری آزاد هستیم، اما هیچگاه از قدرت کنترل‌کننده خدا آزاد نیستیم. ما باید تصمیمات خود را با حالتی آمیخته به اطاعت از خدا اتخاذ کنیم. برای عملی کردن این منظور، دعا بهترین وسیله است. دعا کردن این نیست که به خدا بگوییم که عالم هستی را چگونه اداره کند؛ دعا این است که در مقابل او سر تعظیم و تسلیم فرود آوریم و حاکمیت او را بر زندگی خود بپذیریم. دعا این است که مطابق تعلیم خداوندمان بگوییم: «ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد؛ ملکوت تو بیاید؛ اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود» (متی ۶:۹-۱۰). وقتی نمی‌دانیم چه باید بکنیم، باید طبق فرمایش یعقوب رسول، از خدا طلب حکمت کنیم و یقین بداریم که او حکمت لازم را برای تصمیم‌گیری درست به ما عطا خواهد کرد. آنگاه وقتی که هرروزه خود را تسلیم او نماییم و مطابق فرایض کلامش زندگی کنیم، می‌توانیم انتظار داشته باشیم که اراده‌اش را کشف نماییم.

در شماره آینده، در باره تشخیص اراده اخلاقی خدا بحث خواهیم کرد تا بدانیم که زندگی خداپسندانه چیست.

تت استیو آرت